

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 221/2021
09.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Аладина Шемовића, поднетом против решења судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Новом Пазару СИК. бр. 4/21 од 10.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 09.03.2021. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Аладина Шемовића, поднет против решења судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Новом Пазару СИК. бр. 4/21 од 10.02.2021. године.

Образложење

Решењем судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Новом Пазару СИК. бр. 4/21 од 10.02.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Аладина Шемовића поднета против решења донетог у поступку сходно члану 569. и члану 571. став 1. тачка 1) ЗКП од стране надлежног органа - МУП-а Републике Србије, Сектор за аналитику, телекомуникационе и информационе технологије, Одељење за аналитику, телекомуникационе и информационе технологије у Краљеву, Одсек за аналитику и полицијске евиденције за ПУ Нови Пазар, број 235-1/174 од 14.01.2021. године, којим је одбијен захтев за рехабилитацију окривљеног АА.

Против наведеног правноснажног решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Аладин Шемовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту

законитости, побијано решење укине и предмет вратити првостепеном органу на поновно поступање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењем против којег је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован, у односу на правноснажно решење СИК бр. 4/21 од 10.02.2021. године, док је одлуку првостепеног надлежног органа за одлучивање о законској рехабилитацији Врховни касациони суд сматрао поступком који је претходио судској одлуци.

Поднетим захтевом за заштиту законитости бранилац је указао да је побијаним решењем учињена повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП, а суштински указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП наводима да је примењен закон који се није могао применити. Томе у прилог бранилац наводи да окривљени АА пре осуде за кривично дело учествоваће у тучи из члана 123. став 1. Кривичног законика (КЗ), за које му је пресудом Основног суда у Новом Пазару 8К број 306/15 од 26.09.2017. године изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године са временом проверавања од 2 године, није био осуђиван, нити је након тога осуђиван, те је погрешно примењен члан 98. став 2. тачка 2. КЗ када је утврђено да нема места утврђивању наступања рехабилитације. Другостепени суд је у решењу којим је жалбу браниоца одбио као неосновану образложио свој став чињеницом да је утврдио да је против окривљеног у току кривични поступак за ново кривично дело учињено пре истека рока предвиђеног за законску рехабилитацију. Ова чињеница, по мишљењу браниоца, не може утицати на одлуку о утврђивању да ли је наступила законска рехабилитација за осуду, јер не постоји правноснажна одлука којом је утврђено да је окривљени то дело и учинио, већ је само у току кривични поступак, па иако је протекао рок прописан чланом 98. став 2. тачка 2) КЗ односно иако окривљени није у време проверавања нити у року од годину дана по истеку рока проверавања учинио ново кривично дело, суд је неправилно закључио да нема места наступању законске рехабилитације.

Овакви наводи браниоца изнети у захтеву за заштиту законитости оцењени су као неосновани из следећег разлога:

Одредбом члана 98. став 1. Кривичног законика прописано је да се законска рехабилитација даје само лицима која пре осуде на коју се односи рехабилитација нису била осуђивана или која су се по закону сматрала неосуђиваним лицима. Ставом 2. тачка 3. истог члана, прописано је да законска рехабилитација настаје ако лице којем је изречена условна осуда у време проверавања и у року од годину дана по истеку рока проверавања не учини ново кривично дело.

Међутим, поред испуњења услова из члана 98. став 1. КЗ прописаних одредбама материјалног закона, одредбама Законика о кривичном поступку којима је уређен поступак за рехабилитацију, одредбом члана 570. ЗКП прописани су и процесни услови у поступању надлежног органа и одређено је да ће пре одлучивања о испуњености законских услова за настанак законске рехабилитације, надлежни орган из члана 569. овог законика обавити потребна проверавања, а нарочито испитати: 1) да ли је извршена споредна казна или још трају мере безбедности; 2) да ли је против осуђеног у току кривични поступак за ново кривично дело учињено пре истека рока предвиђеног за законску рехабилитацију.

Стога, надлежни орган који доноси решење мора да утврди не само да ли лице у питању у одређеном периоду није било осуђено већ и да у том периоду није учинило кривично дело по коме би поступак био у току, јер чланови 98. и 99. КЗ не везују рехабилитацију (брисање осуде), за одсуство нове осуде. Дакле, доношење решења о рехабилитацији се одлаже ако је кривични поступак у току, све до окончања новог поступка.

Како је суд на основу уверења Вишег суда у Новом Пазару КУ. бр. 4/21 од 05.01.2021. године утврдио да је против АА покренута истрага за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. КЗ и да се поступак води пред Основним судом у Новом Пазару, предмет број К-488/2018, правилно је применом одредбе члана 570. ЗКП нашао да нису испуњени услови за утврђивање наступања законске рехабилитације. Поред тога, доношењем нижестепених решења у којима се утврђује да је против окривљеног у току кривични поступак, не прејудицира се у вези осуде у поступку који је у току, па се тиме ни не чини повреда презумпције невиности окривљеног на коју се неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за утврђивање наступања законске рехабилитације, како је то правилно и утврђено, те да нижестепеним решењима суд није учинио повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**